

Z tmy do svetla

ŽIVOT ÚSPECHU A HRIECHU * ÚNOS DO DŽUNGLE * BOŽIA NÁVŠTEVA VÁŽŇA
* V PEKLE A OČISTCI * JEŽIŠOVA KATECHÉZA * OSLOBODENÝ PRE APOŠTOLÁŤ

Kolumbijčan Marino RESTREPO, ktorý prežil nevšedné obrátenie sa k Bohu, navštívil Slovensko a svoj príbeh rozprával aj 30. septembra

2011 v Bratislave v kostole U kapucínov. Tu je jeho svedectvo:

Narodil som sa v malom mestečku v Kolumbii, ako šieste z 10 detí. Bol som vychovaný kresťanský. Keď som mal štrnásť rokov, rozmáhal sa buddhizmus, okultizmus, hippies, drogy a ja som sa nechal strhnúť týmito prúdmi.

Neskôr som odišiel do Nemecka študovať herectvo a filmovú hudbu. Oženil som sa, narodili sa nám dvaja synovia. Potom sme sa presťahovali do Hollywoodu. Pracoval som ako herec, vystupoval v talk shows. Stal som sa úspešným a bohatým. Myslel som si, že to je najlepšie obdobie môjho života. Len moja mama si to nemyslela. Hovorila mi, že som na zlej ceste a mal by som sa vrátiť k Bohu. Vždy som sa jej vysmial. Boh? Pre mňa bol „boh“ niečo úplne iné. Niečo ako vesmírna energia. A pojmy hriech, nebo či peklo pre mňa jednoducho neexistovali.

Mal som 47 rokov,

boli Vianoce. Smutné Vianoce, pretože počas štyroch rokov mi zomrelo päť blízkych ľudí. Najskôr moja žena. Potom mama. Brat spáchal samovraždu. Potom zomrel môj otec a druhý brat sa zabil na motorke. Vianoce som prišiel z Los Angeles do Kolumbie osláviť s mojimi sestrami. Netušili, ako ďaleko som bol od Boha. Pozvali ma do kostola, tak som šiel, aby som im spravil radosť.

Práve sa začínala novena k Pražskému Jezuliatku. Nevnímal som ho ako Boha, skôr ako zázračnú bytosť, ktorá mi môže splniť želanie. Tak som ho začal prosiť. Nebola to modlitba, prosil som o hmotné veci a profit. Ale Boh využije každú príležitosť na to, aby sa priblížil k človeku. Deväť dní prešlo a nadišiel 25. december. Vianoce. Strávil som celý deň zábavou, pitím s priateľmi. Deň sa chýlil ku koncu.

Rozhodol som sa,

že navštívim svojho strýka. Vystúpil som z auta a ako náhle som prešiel bránou farmy, vyskočilo z tmy šesť chlapov a uniesli ma. Ruky mi spútali za chrbtom a na hlavu mi dali kuklu. Boli to kolumbijskí partizáni, ktorí chceli výkupné. Hodili ma do auta a odviezli veľmi hlboko do džungle. Vrhli ma do jednej jaskyne, kde som strávil 15 dní. Bola plná netopierov a chrobákov. Stále som bol spútaný a s kuklou na hlave. Všetko, čo som cítil, bola nenávisť k únoscom a želal som si jedine zomrieť. Nemali žiadne zásoby, krmili ma len tým, čo v džungli našli.

Po 15 dňoch polícia ukončila hľadanie. Partizáni mi vtedy povedali, že ak sa im pokúsím ujsť, zabijú všetky moje sestry. Vedel som, že ma nepustia, pretože som videl ich tváre, a že neprežijem.

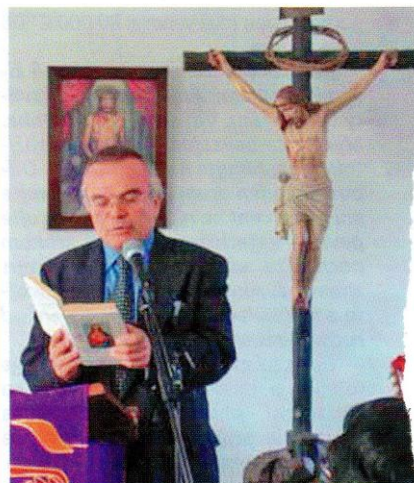
„Keby ste tušili,
aká zbraň je ruženec,
modlili by ste sa ho denne!
Má obrovskú moc...“

MARINO RESTREPO

Moja posledná noc

v jaskyni však bola poznačená dvomi mystickými zážitkami. Sedel som stále spútaný, s kuklou na hlave. Zrazu som zbadal seba ako 3-ročného chlapčeka v záhrade. Jazdil som na trojkolke a paličou mlátil kvety. Vzápätí som počul hlas našej slúžky, ktorý ma napomínal. Bol som pri plnom vedomí a napriek tomu som súčasne prežíval každý okamih svojho doterajšieho života. Videl som všetky svoje chyby a hriechy. Mal som chuť vybehnúť z jaskyne a ujsť pred týmto výjavom. Videl som aj to dobré, čo som v živote urobil, videl som udalosti až do dnešného dňa. A vtedy sa všetko zmenilo.

Nasledoval zážitok ešte mystickejší. A trval takmer celú noc. Jaskyňa zmizla a všetko s ňou. Zistil som, že ležím na vysokej hore. Vnímal som okolo seba úžasný pokoj a harmóniu. Poobzeral som sa a videl som, že oproti hore stojí iná hora a na nej úžasně svetelné mesto. Videl som

Marino Restrepo.

to mesto aj zvonku, aj zvnútra. Vtom som pri sebe počul hlas. A bol to hlas neskutočne láskavý, milujúci, odpúšťajúci a milosrdný. Začal sa mi prihovárať. No ja som ho odmietol. Nechcel som ho počúvať.

Hlas stíchol

A ja som zrazu pocítil strašnú osamelosť. Zmizlo svetelné mesto i hora. V tejto hroznej chvíli osamelosti, keď som odmietol Boží hlas, som si uvedomil jednu vec, že ja som nikdy nikoho skutočne nemal naozaj rád. To bolo hrozné zistenie. Ja som bol so sebou vždy spokojný, pretože som bol zapojený do každej charitatívnej akcie!

Ocitol som sa nad hlbokou priepasťou. Tú priepasť vyplňala hustá hmľa. Cítil som, ako pomaly klesám do tej hmy. S hrôzou som zisťoval, že to nie je hmľa, ale každá čiastočka tej hmy je jedna duša. Videl som tie trpiace duše, mali ešte ľudskú podobu, ale neskutočne zdeformovanú hriechom. Táto priepasť mala viacero úrovní zatratenia a na dne som videl zlých duchov, démonov. Ja, ktorý som v peklo nikdy neveril, som teraz svedkom, že peklo naozaj existuje. Sám som ho videl.

Potom som sa našiel opäť na trávinatej hore. Boh sa mi opäť prihovoril. A rozprával mi celú noc. Rozprával mi, že až raz zomrieme, nebudeme súdení podľa činov, alebo podľa vierovyznania. Ale každý bude súdený z lásky. Koľko v živote miloval. Hovoril mi o tom, že ak taký domorodec, ktorý nikdy nemal šancu poznať Krista alebo o ňom počuť, sa v živote riadi rozlišovaním medzi dobrom a zlom a žitím podľa tohto zákona, keď taký človek zomrie a príde k Nemu, okamžite ho spozná ako svojho Pána.

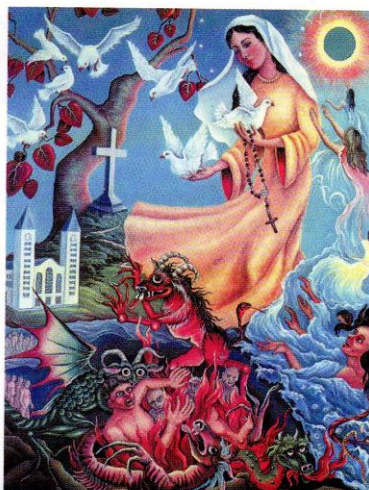
Hovoril mi o Eucharistii.

Ľudia ani netušia, akú silu má pre nich a pre mnohých iných, keď idú na sv. prijímanie. Nám v katolíckej Cirkvi bola zverená zodpovednosť aj za druhých ľudí. Máme sa za nich modliť, ale aj chodiť na sv. prijímanie. A keby človek vedel, KTO je to kňaz, modlil by sa za kňazov každý deň. Lebo skrze nich prichádza na Zem Ježiš i odpustenie.

Pán mi ďalej povedal, že sme blízko pri konci časov. Kým príde Ježiš druhýkrát, do neba vojde určitý počet duší. Toto číslo sa pomaly naplňuje. Diabol vie, že to bude jeho koniec. Preto sa snaží zvýšenou aktivitou spomaliť naplňovanie počtu svätých. Preto toľko potratov. Preto antikoncepcie, rozvody, homosexualita, promiskuita, nové, „voľnejšie“ náboženstvá... A Pán mi rozprával ešte oveľa viac. Po nejakom čase som sa ocitol po pás vo vode, uprostred rozľahlého jazera. Bolo tam mnoho duší. A tá voda, to boli naše hriechy, ktoré nám bránili vzlietnuť do neba.

Bol som v očistci

Ďaleko od jazera som uvidel skalú. Silno žiarila. Vedel som, že v tej skale je Ježiš. Vzdialenosť medzi mnou a tou skalou mohla byť pokojne rovnaká ako vzdialenosť od Zeme k Slnku. Napriek tomu som tú skalú videl celkom zreteľne. A vedel som, že ja k nej ísť nemôžem... Potom som zbadal Ježiša - teda prvé, čo som uvidel, boli doširoka otvorené ramená a počul som hlas, ktorý mi hovoril, že k nemu ešte ísť nemôžem, lebo som obťažovaný hriechmi, ktoré ma k nemu nepustia. Videl som všetky svoje hriechy, každý jeden. Videl som, ako som ním

ublížil svojej duši. Ako som ním ublížil ľuďom okolo mňa. Aké následky mal ten hriech pre môj život. A aké následky budú musieť znášať moje deti, vnúčatá a ďalšie generácie za to, čo som spáchal!

Videl som ale aj to, akú má silu modlitba za duše v očistci. Hoci v jazere bolo veľa duší, mnohé som videl - s pomocou modlitieb za ne - priebežne stúpať k Bohu, do neba. Veľmi málo duší ide po smrti tela do neba ihneď. Väčšina ide do očistca, niektoré do pekla. Keby ste dnes v noci zomreli a vo vašom srdci bude jediná osoba, ktorej ste neodpustili, nemôžete sa dnes stretnúť s Bohom v nebi! Preto odpúšťajte! Boh mi rozprával o sviatosti zmierenia. Ľudia menej a menej prístupujú k spovedi a tým sú oslabení. Kňaz - aj keby mal pochybnú povesť, jeho rozhrášenie je tak isto platné, ako rozhrášenie svätca, lebo ho udeľuje skrze neho Boh.

V očistci som sa stretol aj s Pannou Máriou. Nevedel som, že mám v nebi Matku.

A zrazu bola tu

Bytosť plná ľudskosti, pokory a čistoty. Nemohol som znieť pohľad na ňu, pretože vo mne nebolo ani pokory, ani čistoty. Odvrátil som od nej pohľad do vody. A ona sa mi zjavila vo vode! Videl som tu silu každej modlitby, ale zo všetkého najväčšiu má svätý ruženec. Keby ste tušili, aká zbraň

je ruženec, modlili by ste sa ho denne! Má obrovskú moc...

Tá noc mi obrátila život o 180 stupňov. Moji únoscovia ma väznili ešte 6 mesiacov! No už som to bral inak, odhodlaný žiť svoj život inak a rozhodnutý ísť ku sviatosti zmierenia. Raz ma na kus vyviedli do džungle a povedali mi: „**Chod”**! „**Budem kráčať a oni ma od chrbta zastrelia,**” povedal som si. Ale šiel som. Nikto nestrieľal. Kráčať som hodiny a hodiny džungľou. Naraz som zbadal starý autobus. Bola to iná skupina partizánov, ktorí priviezli nejakú ženu. Partizánka vystúpila. Nechceli ma však zobrať do autobusu. Bol som celý čas, 6 mesiacov, v tých istých šatách, zarastený, vyhľadávaný na kosť. Báli sa ma. Nasilu som sa pretlačil dnu. Na mieste, kde ma vyložili, ma neskôr vyzvihli moje sestry.

Po krátkom zotavení som išiel na svätú spoveď. Po 33 rokoch! A keď som konečne vyšiel po rozhrášení von, cítil som sa ľahučký ako pierko! Vrátil som sa do Kalifornie a začal žiť úplne iný život. O svojom tajomnom zážitku som nikomu nepovedal - hovoril som si: „**Boh mi dal ešte jednu šancu.**” Myslel som si, že to je všetko.

Prešli dva roky. Po čase, bolo to akurát na Kvetnú nedeľu, som mal počas obetovania ďalší mystický zážitok: Hľadel som na kríž a Pán mi zrazu povedal, že chce, aby som vydával svedectvo o svojom zážitku a obrátení. Nechápal som to. Cítil som sa byť tou najnevhodnejšou osobou.

Ježišov svedok

Teraz mám 61 rokov a precestoval som 93 krajín. Svedčím o tom, že Pán je živý vo Svätej Trojici Otca, Syna a Ducha Svätého; aktívny v našom živote a vždy pripravený zachrániť naše duše. Kristovo milosrdenstvo je nekonečné. On odpúšťa hriechy a Jeho kráľovstvo nebude mať konca. Tiež svedčím, že diabol existuje. Je nepriateľom našej duše. Zároveň svedčím, že Ježiš ho už porazil. Avšak ten, kto žije v smrteľnom hriechu, je diablovým otrokom a je v neustálom nebezpečenstve zatratenia. Bol som zachránený z temnôt a nikdy nezamením bohatstvá tohto sveta za skutočné bohatstvo - Ježiša, ktoré som našiel.

Nech vás Pán uchováva vo svetle, má zľutovanie s vami a umožní vám byť apoštolmi prinášajúcimi ovocie Jeho kráľovstva, deliac sa so všetkými, že Ježiš Kristus je Pán!

(Marino Restrepo: Z temnôt do svetla, Vydavateľstvo sv. Bystríka, 2009)

Marino Restrepo pri jednom zo svojich svedectiev.